

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Landstinget. № 151.

Anden Session.

55de Møde.

Mandagen den 6te Januar.

(Fortsat).

H. P. Hansen (fortsat): Man skal i den Henseende altsaa ikke betragte Forholdet saaledes, at disse Fordele, som man finder, at saadanne Byer have, ere ufrugtbare og uvirksomme for hele Landet, og man skal altsaa, mener jeg, ikke giøbe dem nogen Indflydelse, hvor Talen er om at ligne en Skat; der skal man gaae efter almindelige Retfærdigheds-Grundsætninger og ikke tage saa strenge Hensyn, som flere af de ærede Talere have gjort. Jeg kan godt forstaae, at mine ærede Colleger i Udvalget have fremsat denne Bemærkning; det er, om jeg saa maa kalde det, den solide jydske Anskuelse, der her har gjort sig gjældende (Munterhed), at man skal varetage sit Eget og passe vel paa, at man ikke gaaes for nær. Men paa den anden Side er man ogsaa kommen til at mene, at Kjøbenhavn vilde opnaae Fordele, naar den blev fri for disse Afgifter, som ikke just kunne kaldes velbegrundede.

Jeg maa, siden jeg har reist mig for at gjøre denne Bemærkning fra mit kjøbenhavnske Standpunkt, endnu tillade mig en almindelig Bemærkning. Naar det nemlig af et Par ærede Talere, navnlig af den ærede 5te Landstingsmand for 1ste Kreds (Ørsted) og den ærede Landstingsmand for Helsingør (Kirch), ogsaa er blevet bemærket, hvad der især under Sagens Behandling i det andet Thing er blevet fremhævet af den høitagtede Finantsminister som Støtte for den kjøbenhavnske Consumtion, nemlig Portopsynets Vedbliven, da skal jeg tillade mig den Bemærkning, at det er mig aldeles uforstaaeligt, kan jeg næsten sige, hvorledes man i det kjøbenhavnske Portopsyn kan

føge en Støtte imod Indsmugling paa Kysterne; det forekommer mig, at, naar hele Landet staaer aabent for Indsmugling, saa har det Intet at betyde, om der er Portopsyn i Kjøbenhavn, eller ei, og jeg troer, at, kan man ikke paasee, at Indsmugling ikke finder Sted paa Kysterne — hvad jeg dog er vis paa, at den høitagtede Finantsminister med sin sædvanlige Dygtighed vil vide at sørge for — saa har denne Betryggelse ved Portopsynet ikke det Alleringeste at betyde; det forekommer mig klart. Naar, som sagt, hele Landet er aabent for Varerne, saa kan jeg ikke indsee, hvad der skulde bevæge Folk til at føre dem netop til Kjøbenhavns Porte, for der at faae dem anholdte; man skulde dog rigtignok troe, at, dersom de der skulde vente Sligt, vilde de føre Varerne til andre Kjøbstæder, for maaskee end ogsaa der at forsyne de indsmuglede Varer med Pasfeersedler til Kjøbenhavn. Jeg troer altsaa virkelig, at denne Betragtning ikke har nogen synderlig Vægt med Hensyn til Spørgsmaalet om Vedblivelsen af Consumtionen for Kjøbenhavn. — Jeg tør nu ikke længere opholde det høitærede Thing, især da vi jo skulle til Sagen engang endnu, forinden der afstemmes.

Funder: Jeg vilde . . .

Formanden: Den ærede Landstingsmand har allerede havt Ordet 2 Gange.

Ørsted: Da Tiden er saa langt fremrykket, skal jeg ikke fremkomme med de flere Bemærkninger, som jeg kunde have at gjøre. Der er kun Eet, som jeg endnu troer idag at burde udtale, og det er det, at jeg ingenlunde har været findet at stille et saadant Forslag, som den ærede Finantsminister har troet, at jeg muligens vilde stille. Jeg mener tværtimod, at jeg har udtalt, at jeg ikke agtede at stille et saadant, da jeg ikke antog, at der var Noget